

Fejlesztettünk avagy- „szinten tartottunk”? Sajátos nevelési igényű gyermekek fejlesztésének megvalósítási lehetőségei a digitális munkarend során

Trembulyák Márta

Széchenyi István Egyetem Apáczai Csere János Kar

Kutatás

-118 fő gyógypedagógus /utazógyógypedagógus + integráló iskolában dolgozó gyógypedagógus/ vett részt a kutatásban

- 1-40 éve gyógypedagógusként dolgozó szakemberek töltötték ki

- Google kérdőív – 25 zárt és nyitott kérdés vegyesen

- Heti ellátottak száma változó: 5-57 gyereket fejlesztenek a válaszadók hetente

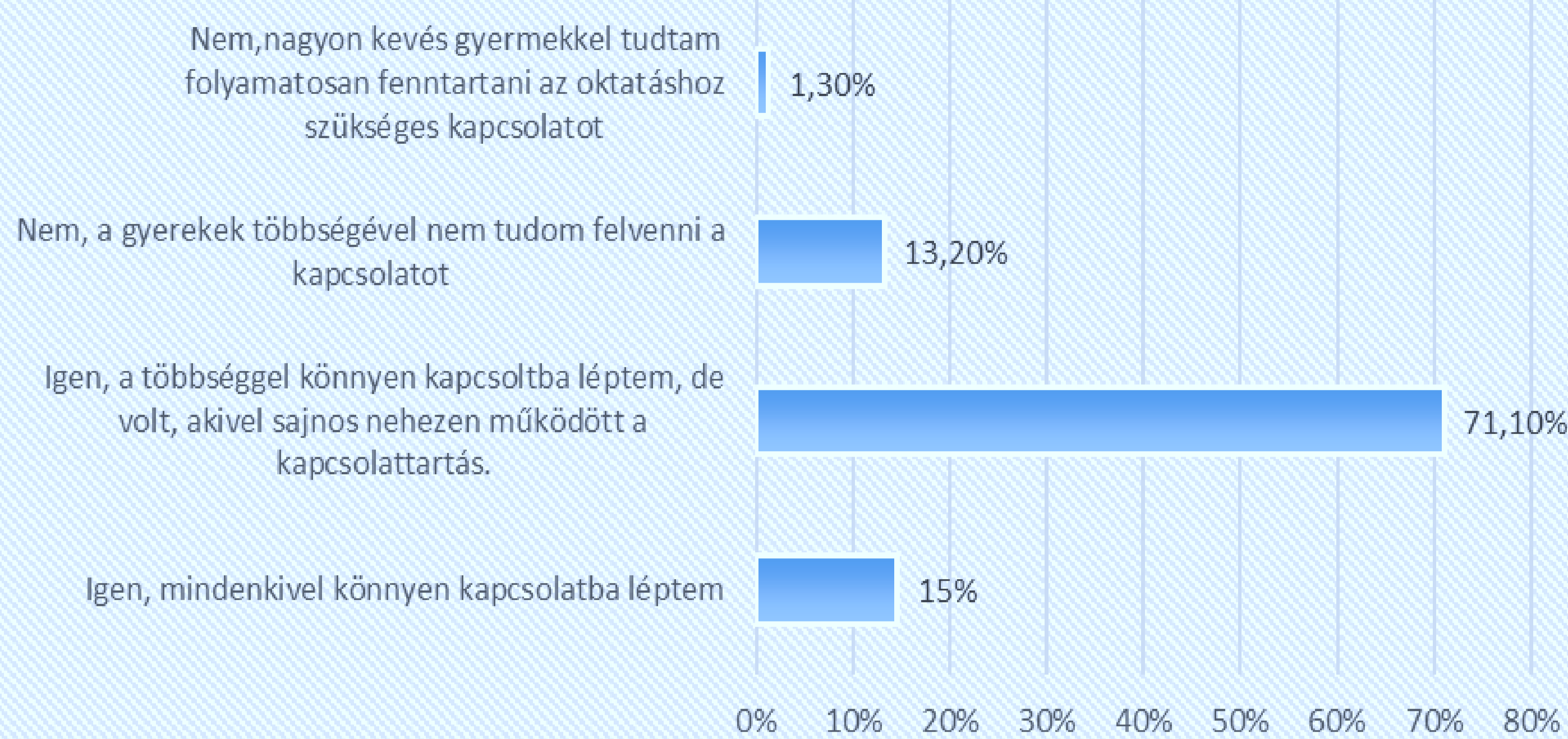
- Fő kutatási kérdéseim:

Hogyan működött az integráló iskolákban a fejlesztés a digitális munkarend során?

Mennyire történt meg a sajátos nevelési igényű gyermekek fejlesztése?

Milyen hatással volt a gyógypedagógusok munkájára a digitális munkarend?

Minden gyerekkel fel tudta venni a kapcsolatot a digitális munkarend során?

Mit gondol, mennyire tudtak haladni a digitális munkarendben a különleges bánásmódot igénylő gyermekek?

Teljes mértékben/részben haladtak a többiekkel

•18,4%

Teljesen/részben lemaradtak, nem tudták tartani a haladást

•81,6%

Hogyan működött a megváltozott fejlesztés ?

A pedagógusok 90%-ban megegyeztek abban, hogy megfelelő eszközökkel rendelkeztek a digitális munkarendre való átállásra. Jelezték, hogy a mindennapi munkájuk során is alkalmazzák a különböző internetes eszközöket a fejlesztésekhez. Így örültek is annak, hogy a kiadott feladatok a felületeken nem volt ismeretlen. Érzékelhető volt, hogy a normál mindennapi fejlesztésekben be van építve a digitális feladatok használata. A digitális munkarend megkezdésével a gyerekekkel könnyen fel tudták venni a kapcsolatot. Viszont az együttműködés a továbbiakban nehezen működött, a válaszadók 85%-a érzékelte, hogy a diákok nem csinálták hétről hétre a feladatokat. A szülőikkel való kapcsolatteremtés szintén könnyen működött az elején, de sajnos többnyire /60,7%/ a gyermekek mellett nem álltak támaszként. Nem felügyelték a feladatok megoldását, határidőre való leadását és a feladatok elkészítésében sem nyújtottak megfelelő segítséget. Volt, aki jelezte, hogy nincs is szükség így fejlesztésre, a gyerekeknek épp elég az iskolai feladatokat megoldani. A szülői segítség nélkül az otthoni feladatvégzés nem megfelelő, hiszen az SNI gyerekeknek pont az a fontos, hogy egyéni megsegítést kapjanak. Leginkább feladatlapokat küldtek a gyerekeknek és applikációkban készítették feladatokat az utazó gyógypedagógusok. Kevesen tartottak online órákat. Ami ellentmond annak, hogy 100%-ban egyetértettek abban, hogy hiányzott a személyes kontaktus. Hiszen az online órákon folyik interakció és személyes megsegítés is, közvetlenebb, mint csak a feladatlapokat kiadni.

A digitális munkarendben a különleges bánásmódot igénylő gyermekek sikertelenségének oka:

- nincs megfelelő szülői támogatás 60,7%
- nincsenek meg a szülők részéről a megfelelő kompetenciák 75,4%
- a pedagógusok nem differenciálnak, nem veszik figyelembe a problémákat 41%
- a pedagógusoknál hiányoznak a differenciáláshoz szükséges gyógypedagógiai kompetenciák 45,9%
- hiányoznak a technikai feltételek 36%

Kapcsolattartás lehetőségei

- Facebook csoport 31,6%
- Teams 1,3%
- facebook messenger 82,9 %
- google meet 23,7 %
- KRÉTA 11,8%
- Email 73,7%
- google classroom 26,3%
- SKYPE 3,9%
- Zoom 3,9%
- viber 9,2%

Applikációk

- Wordwall 89,3%
- Learningapps 84%
- Redmenta 12%
- Sutori 9,3%
- Trello 1,3%
- Mentimeter 1,3%
- Egyéb 30%

Milyen eredménye volt a digitális munkarendnek?

A gyógypedagógusok saját szakmai fejlődésüket tekintve pozitívan értékelték a digitális munkarend alatt zajló munkafolyamatokat. 84,2%-a a szakembereknek úgy nyilatkozott, hogy be tudja építeni az ezen időszak alatt szerzett tapasztalatokat a későbbi munkájába. Leginkább a digitális kompetenciák területén fejlődtek és lettek kreatívabbak. Sokkal bátrabban alkalmaznak a jövőben különböző applikációkat. A válaszadók 56%-a saját digitális anyagokat is készített, pl.: szabadulószoza, YouTube videó. A diákok oldaláról nézve viszont ellentétes eredmények születtek. A szakemberek 88%-a szerint „szinten tartás” történt és nem igazán számolhatnak be eredményekről. A válaszadók szerint a különleges bánásmódú gyerekek 81,6%-a nem tudott a tanulásban haladni az átlagos gyerekekhez képest. De mindenképp meg kell említeni, hogy vannak sikeres együttműködések is, és vannak olyan gyerekek, akiknél jól bevált a „nem osztálytermi oktatás”. Ezt leginkább az autista gyerekeknek említették meg. De vannak olyan területek is, ahol egyáltalán nem volt használható a fejlesztés, ennél a logopédia egyes területeit emelték ki.

Az eredmények sikeréhez nagyban hozzájárulna a szakemberek együttműködése, ami nagyon változó eredményeket mutatott. Csúpn 46%-a mondta a gyógypedagógusoknak, hogy sikeres volt az együttműködés a kollegákkal és megosztották egymás tapasztalatait, segítették egymást.

Mik voltak a legfőbb problémák?

A legnagyobb nehézségként élték meg a szakemberek, hogy minden iskolához külön alkalmazkodni kellett, nem volt a többségi iskolák online oktatási formáiban konszenzus. Mindenhol más felületeket alkalmaztak és más módon adták át a tananyagot. A helyzetet még inkább nehezítette, hogy nem csak az iskolákban, hanem az oktatók között is nagy különbségek voltak. Az iskolák inkább foglalkoztak azzal, hogy tudják leadni/átadni az anyagokat, mint az egyéni megsegítéssel. 71,7 % gondolta úgy, hogy az iskolák nem vették figyelembe a nehézségeket, a SNI-ből fakadó kedvezményeket. Eltérő ismeretek, képességek, eszközök voltak jellemzők a pedagógusok között, a szakértői véleményekben foglaltakat nem tudták alkalmazni, leginkább a szakos tanárok. Felnőtt felügyelet hiánya az idősebb tanulóknál nagyon hiányzott, nem volt megfelelő kontroll és ellenőrzés. Az iskolai tantárgyak leterhelték a gyerekeket, így ezeket a feladatokat kevésbé végezték el. A személyes motiváció ténye megerősödött a munkavégzés szempontjából. A pedagógusok teljesen egyetértettek abban, hogy anélkül nem működik a fejlesztés. A személyes kontaktus lehetővé teszi az egyéni megsegítést, ami a fejlesztések és az egyéni bánásmód lényege lenne. Ez maradt ki leginkább ebben a digitális időszakban.

Kérem, döntse el, mennyire ért egyet az alábbi meghatározással, és ennek megfelelően pontozza az állítást!

" Az iskolák többnyire figyelembe veszik a problémás gyerekek esetében a digitális munkarenddel járó lehetőségeket és differenciáltak az oktatás során.,,

